

Pobrateni tudi najmlajši

Sodelovanje med pobratenima občinama Kavadarci in Šiško je pognalo že globoke korenine. Posebej velja to za najmlajše krajanje obeh občin, ki preživijo del počitnic skupaj. Tako je bila v Poreču skupina 15 osnovnošolcev iz Kavadarcev, skupaj z našimi in avstrijskimi otroki. Ob obisku smo jih povprašali, kako so bili zadovoljni z letovanjem:

pesem nas je združila, tako Makedonce, Slovence in Avstrijce. Našla sem vrsto prijateljic, s katerimi si bomo dopisovale.»

ANICA JANEVSKA, OŠ Tode Hadžitefov: »Izredno sem bila presenečena nad sprejemom, ki smo ga bili deležni ob prihodu k vam, tako gostoljubno smo bili sprejeti. Bili smo na Bledu, v bolnici Franja, v Postojnski jami — povsod je prelepo. Tu v Poreču smo imeli lepo vreme, toplo morje. Imela sem možnost igrati perjanico, košarko, namizni tenis. Veliko smo skupaj prepevali, tudi nekaj slovenskih pesmi sem se naučila.«

VLATKO NIKOLOVSKI, OŠ Straško Pindžov: »Bilo je zelo lepo, spoznal sem številne nove prijatelje. Tukaj sem se naučil zelo dobro plavati, prej sem na Tikveškem jezeru komaj malo »čofotal« v vodi. Letos sem bil prvič na morju in prav rad bi prihodnje leto spet prišel, tako je bilo lepo. Tudi obisk v bolnici Franja je name naredil močan vtis, v Postojnski jami pa se kar nisem mogel nagledati kapnikov.«

VIKTORIJA GRKOVA, OŠ Goce Delčev: »Vesela sem, saj sem se naučila plavati, tudi diplomo sem dobila. Zadovoljni smo bili tako s hrano, kot bivanjem — skratka, deležni smo bili pozornosti naših prijateljev — Slovencev. Spoznala sem vrsto prijateljic in prvo, kar bom naredila doma, bo — pisanje razglednic. Obljubila sem vsem razglednico Kavadarcev. Upam, da bom naslednje leto spet prišla, saj se bom v šoli trudila kar se da!«
(Tekst in foto: F. Rozman)

GORDANA BELEVSKA, OŠ D. A. Gaberot: »Tu v domu smo preživeli čudovitih 15 dni, vreme nam je bilo vseskozi zelo naklonjeno. Za te počitnice smo bili izbrani iz vseh šol iz Kavadarcev. Imeli smo vrsto skupnih prireditev, imela sem svojo solo točko,

Kakšno mestno raziskovalno skupnost želimo?

Dopolnilo, ne nadomestilo!

Med najvažnejše naloge občinskih raziskovalnih skupnosti sodi zasuk splošne miselnosti k nujnosti inovacijskih prizadevanj. Boj za inovacijsko osveščenost je treba vnesti predvsem v združeno delo, ki utrjuje materialni temelj naše družbe in ga tam tudi dobojevati. Občinske raziskovalne skupnosti so za to nalogo najbolj primerne, tako po oddaljenosti od svoje baze, kot po velikosti. Mestna raziskovalna skupnost bo preveč oddaljena in bo pokrivala preveliko področje. Zato ne bi smelo biti nobene dileme, ali naj bo mestna raziskovalna skupnost večje skupščinsko

zduževali prakso s teorijo in se povzpeli na višjo tehnološko raven, kar je pogoj za trajen in stabilen materialni temelj naše družbe. Občinske raziskovalne skupnosti (ORS) naj bi postale pospeševalce razvoja občin in v razvojnih vprašanjih sodelovale v občinskem skupščinskem sistemu kot enakoverden partner, kar je tudi zapisano v ustavi.

● Osnovna naloga ORS je torej spodbujanje razvoja z zbiranjem in usklajevanjem raziskovalnih potreb združenega dela in njihovo posredovanje izvajalcem. Pri tem je drugotnega pomena, ali pride do menjave dela v področnih raziskovalnih skupnostih, torej na republiškem nivoju, ali morda že v sami ORS, če je le-ta dvodomna, kar pomeni, da ima poleg zbora uporabnikov tudi zbor izvajalcev in v njem ustrezne profile raziskovalcev.

● Ob zbiranju raziskovalnih potreb se kaže, da znajo te potrebe opredeliti le večje delovne organizacije z jasnimi razvojnimi cilji in razvito inovacijsko strategijo. Pretežna večina delovnih organizacij, predvsem manjših, tega ni sposobna napraviti. Kako tudi, saj navadno nimajo dolgoročnih razvojnih načrtov, niti kratkoročnih, kaj šele raziskovalnih programov. Kdo bi jih tudi izdelal, ko najvišja strokovna kvalifikacija v delovni organizaciji morda ne presega srednje šole.

● V taki situaciji, ki jo lahko ugotavlja vsaka ORS ob zbiranju raziskovalnih potreb, postaja prva in najbolj pereča naloga ORS osveščanje združenega dela o neizbežni potrebi stalnega inoviranja proizvodnje, če se hoče delovna organizacija obdržati v ostri konkurenci ter gospodarsko napredovati. ORS

morajo zato kazati na vse poti, po katerih naj prihaja novo znanje v združeno delo, od množične in poklicne inovacijske dejavnosti, prek svežega šolskega znanja do smotrnega poseganja po tujem znanju. Boj za to osveščenost ni lahek, saj je v mnogih delovnih organizacijah ukoreninjeno mišljenje, ki novostim ni preveč naklonjeno. En delegat — postavimo — na 500 delavcev ne more napraviti čudeža, če bo na mestni raziskovalni skupnosti slišal še tako spodbudne besede o inoviranju. Ob delegatu, ki zastopa, recimo, samo 100 delavcev, imamo že boljše upanje, da bo njegovo povratno poročanje našlo plodna tla.

● Ne samo prek delegatov, tudi z obiski v samih delovnih organizacijah morajo funkcionarji ORS v razpravljanju s predstavniki samoupravnih organov in strokovnih služb pomagati združenemu delu do primernega odnosa do inovacij. En sam osebni stik učinkuje v poplavi papirja bolj kot deset okrožnic!

● S teh stališč menimo, da bi bila mestna raziskovalna skupnost kot delegatsko skupščinsko telo preoddaljeno od fronte, kjer moramo biti odločilen boj z zastarelo miselnostjo. Njene sugestije delegatom bi razvodenele na poti do baze. Prav blizu je tudi misel, da bi zaradi širokega območja poslovala predvsem pismeno, za kar vemo iz izkušenj, da je pri tem minimalen uspeh.

● Pozdravljamo ustanovitev mestne raziskovalne skupnosti in priznavamo, da je to ena pomembnih nalog, začrtanih v smernicah razvoja Ljubljane. Pozdravljamo jo, vendar kot posvetovalno in koordinacijsko telo med aktivnimi ORS Ljubljane, nikakor pa ne kot njihovo nadomestilo!

L. Šolc

telo z delegati ljubljanskih občin, ali le manjši posvetovalni in koordinacijski organ, sestojč iz predstavnikov raziskovalnih skupnosti občin mesta Ljubljane. V šiški se vzemamo za slednje.

● Raziskovalne skupnosti smo ustanovili z namenom, da bi uresničevali družbene interese v zvezi z raziskovalno dejavnostjo, to je,